

En daoist-munks dagligdag (2014)

Esben Andreasen

Jeg mødte daoist-munken, Dongsiming, i februar 2014 i templet Tongbaigong i Tiantai-området. Følgende er en sammenskrivning af et båndinterview.

Munken Dongsiming fra daoist-klostret Tongbaigong er fyrré år. For to år siden forlod han sit hjem (*chujia*), sin kone og to børn. Han besøger dem lejlighedsvist, og konen respekterer hans valg fuldt ud.

At være daoist-munk i Sydchina, en *nanzong* munk, indebærer, at man skal bo i et kloster, men i fritiden kan man færdes, hvor man vil.

Der er to grunde for ham til at leve i klostret i cølibat: Han ønsker at finde sin indre sandhed eller sjæl, og det faktum, at han mødte sin læremester fra Tongbaigong, Gaocheng Zhang. Han kendte udmærket til daoismen før. I sine unge dage var han kommet til Tongbaigong som læg-daoist, hvor han studerede daoisme. Alligevel begyndte han sit voksne liv med en karriere i forretningsverdenen og blev direktør i et fremgangsrigt firma. Indtil han i 38-års alderen besluttede at blive daoist-munk.

Dongsimings dagligdag begynder klokken 5 om morgenen, hvor han på egen hånd læser i daoismens grundlæggende skrifter. Senere om morgenen deltager han sammen med andre munke og nonner i fællesrecitationer og daoist-ritualer. Munke og nonner bor adskilt, men i samme bygning, og de praktiserer sammen.

Op på formiddagen bliver han ofte opsøgt af besøgende, som altid kommer for at spørge om deres fremtid. Det første, som Dongsiming ber dem om, er at oplyse om deres fødsel: år, måned, dag og time. Så rådfører han sig med divinations-bøger, og er i stand til at svare dem på deres spørgsmål: ”Bliver jeg ved med at være rask?” ”Bliver jeg rig?” ”Bliver jeg gift?” ”Bliver jeg forfremmet på mit arbejde?” Og også problematiske spørgsmål som: ”Skal jeg søge skilsmisse fra min ægtefælle?” Selvfølgelig vurderer den besøgende selv, om sådanne råd skal følges.

Om eftermiddagen har munke og nonner lejlighed til at dyrke forskellige kunstarter, som kalligrafi (skønskrift) og musik, eller de kan besøge den nærliggende by.

Men de skal være tilbage klokken 16:30, hvor der afholdes et ritual, hvorunder der chantes (reciteres) daoist-skrifter. Nogle gange med tilhørere, andre gange uden. Nogle gange betaler tilhørerne, andre gange gør de det ikke. Ritualet udføres under alle omstændigheder.

Cirka klokken 17:30 får munke og nonner et vegetarisk måltid – og så har de igen tid til egen rådighed, førend de går i seng klokken ca. 21 – 22.

Dongsiming søger ikke nogen karriere, ingen forfremmelse. Hvad der sker, vil ske. Hvad der hænder, hænder. Det er den sande betydning af *wuwei*, som, forklarer Dongsiming, ikke skal oversættes ”gør ingenting”, men ”gør hvad der falder dig ind uden at anstrenge dig”.

Dongsimings fremtid? Hvem ved? Han har lov til at vende hjem (*huijia*) til sin familie og bryde med munkenes cølibat. Men som han ser sit liv nu, vil han fortsætte som daoist-munk resten af sit liv.